

Margrete Auken (SF):

Jeg takker hr. Erhard Jakobsen for den bevægende skildring af de demokratiske tilstande i vores forsvarsalliance. Jeg tror, hr. Erhard Jakobsen overdriver.

Men det var nu ikke det, der kaldte mig herop, det er noget, som jeg ikke kan forstå. Sidste gang, hr. Erhard Jakobsen havde ordet i en debat svarende til denne, var, efter at SF havde fremsat en dagsorden, som var, hvis den var noget, var den vel lidt svagere, det håber jeg da, sådan lidt svagere end den, som regeringen nu vil leve med. Da sagde han – jeg citerer fra sp. 12766, den 2. juni 1983:

»Det er klart, regeringen ikke kan acceptere, naturligvis ikke, at SFs dagsorden bliver vedtaget, og det er jo det, der er tale om.« Og lidt efter: »Nej, der er tale om, at derefter bliver hr. Gert Petersens dagsorden vedtaget, og det kan regeringen naturligvis – det kan jeg uden videre se« – her må jeg indføje en regiebemærkning, for på det punkt nikkede statsministeren, men da statsministeren ikke har været på talerstolen, må spørgsmålet jo gå til hr. Erhard Jakobsen – »på ingen måde antage.«

Jeg vil godt vide, hvad der er sket i den internationale situation, siden det nu er uproblematisk og ligegyldigt, at vi vedtager sådan en dagsorden.

Arentoft (FP).

Ja, så har vi igen en raketdebat. Så vidt jeg kan se, er det nummer 5 inden for det sidste år, hvis jeg regner den af SF og VS fremsatte folketingsbeslutning B 21 fra sidste år med. Den fandt sted den 26. november, så det er altså ikke mere end knap et år med fem debatter, og der er oven i købet bebudet indtil flere i den kommende tid. Derfor er det ikke nemt at forny sig i disse debatter, det kan kun blive en lang række gentagelser, og derfor vil jeg først tage et spørgsmål op, som jeg synes er meget vigtigt at få afklaret, nemlig: hvornår er NATOs mellemdistance-raketter i Europa opstillet? Hr. Steen Folke var inde på spørgsmålet, og hr. Lasse Budtz gav i en kort bemærkning et svar, som jeg ikke er enig med ham i. Jeg vil gerne forklare hvorfor.

Hvis man skal bygge et hus, hvornår er huset så til at bruge? Er det, når man starter

med gravemaskinerne, er det, når mursten og mørtel kommer, er det, når tagspærene rejses? Nej, huset er færdigt, når beboerne kan flytte ind i det, og når huset er operationsklart. Og nøjagtig det samme med NATOs mellemdistanceraketter. Man er i gang med gravearbejdet, man har bygningsarbejder i gang, og man taler allerede om, at der er kommet andet udstyr, selv raketterne, men før raketterne er operationsklare, dvs. at der er mulighed for at affyre raketterne, er de efter min mening ikke opstillet.

I begyndelsen var der ikke nogen tidsfrist i dobbeltbeslutningen, men nu er det blevet til inden udgangen af 1983, såfremt man ikke opnår resultater af forhandlingerne i Genève. Derfor er det helt naturligt, at man fra USAs og en række NATO-landes side er i gang med forarbejderne, samtidig med at forhandlingerne løber. Der er jo vældige angreb på dette, at materiel og selv raketterne er ankommet, især fra venstrefløjens side inklusive socialdemokratiet. Derfor er det vigtigt, at spørgsmålet om, hvornår raketterne er opstillet, bliver helt klart defineret, og jeg vil gerne høre, om udenrigsministeren er enig med mig i, at det først er, når man kan trykke på knapperne og få raketterne til at flyve i luften. Jeg vil da også gerne høre de øvrige ordføreres mening herom, for jeg synes, det er vigtigt, at vi bliver klar over, hvad det egentlig er, vi taler om, men det er måske for meget at håbe på, at vi kan nå så langt, at vi alle ved, hvad det er, vi taler om. Truslen om opstillingen af USAs og NATOs mellemdistanceraketter er den ene del af dobbeltbeslutningen, der jo siger, at sådanne raketter vil blive opstillet i Europa, såfremt man ikke opnår forhandlingsresultater, og omvendt, hvis man opnår forhandlingsresultater, bliver de ikke opstillet. Det sidste har man alt for sjældent taget med, og derfor er det vigtigt, at forhandlingerne fortsættes. Vi ved jo i øvrigt alle sammen herinde, at aftaler om den slags ting altid indgås i sidste minut. Derfor er forhandlingerne så vigtige, og der er stadig væk efter min mening mulighed for et forhandlingsresultat.

Et andet spørgsmål er forlængelse af forhandlingerne. Det skal afgøres først og fremmest af forhandlerne og ikke ved pålæg fra anden side.

Den 19. september i år havde jeg lejlighed til at høre et foredrag arrangeret af Atlant-